

'Indigenous People'

De zoektocht van Antonie de Rooij naar de ziel en authenticiteit van de mens

Maar liefst 20 schilderijen zijn tentoongesteld, dit jaar gecreëerd. Indrukwekkende portretten met sprekende ogen en expressieve gezichten van verschillende inheemse stammen, zoals de Masai en Touareg, maar vooral de Indiaanse volkeren met hun 'talking sticks'. Een protest tegen de twee oliepijpleidingprojecten in Noord-Amerika (Keystone XL en Dakota Access) die door Trump nieuw leven zijn ingeblazen, terwijl Obama ze nou juist had stilgelegd. Het grootste risico in de natuurreservaten waar deze stammen van oudsher leven, is dat de pijpleidingen gaan lekken en zo het water en de grond vervuilen.

Antonie geeft deze in hun bestaan bedreigde Indianen een stem en gezicht. "Ik ben eerst met één portret begonnen en er toen op doorgegaan. Ik wil het verhaal van deze authentieke stammen vertellen door hun oorspronkelijkheid te schilderen en mensen bewust maken welke machten er aan de touwtjes trekken. Zoals Cruijff al zei: Je ziet het pas, als je het door hebt".

De film 'Down to Earth' waaraan Antonie's achterneef Rob van den Akker financieel heeft bijgedragen brengt heel mooi de wijsheid van inheemse mensen in beeld en laat zien dat de kernwaarden van het leven voor iedereen gelijk zijn. We staan daar niet zo vaak bij stil, maar zijn er wel naar op zoek. Een andere documentaire die Antonie heeft geraakt en die hem heeft bewogen tot het schilderen van een Armeense vrouw, was het verhaal over de genocide in Armenië, die in de pers vaak wordt afgedaan als een 'kwe-

stie'. Haar portret hangt samen met de prachtige beelden van andere inheemse vrouwen in een aparte ruimte. Beide expositieruimtes zijn met elkaar verbonden door een ingelijst portret van een Indiaan in de gang.

De ziel als middelpunt

Het resultaat van Antonie's zoektocht naar de ziel en authenticiteit van de mens is een bijzondere expositie waarbij de Indianen elkaar en de bezoeker aankijken. Ze spreken tot je verbeelding. Ze spreken tot jou. De

schilderijen zijn in lagen opgebouwd en bevatten herkenbare elementen als uitgesproken krantenkoppen, lijnen, witruimte en een losse toets. "Ik hou niet van fotorealistisch schilderen en zet het liever wat vlotter neer" zegt Antonie over zijn stijl. De hoogglans vernislaag geeft de kleuren diepte en de golvende lijnen op ooghoogte verbinden alle portretten met elkaar. "We zijn allemaal met elkaar verbonden, ook met de kosmos" licht Antonie zijn persoonlijke visie toe. Ieder portret heeft ook een soort zegel; Antonie's initialen staan links op alle doeken, als een mooi grafisch vormgegeven logo.

Creativiteit als levenskunst

Geur en muziek zijn belangrijk voor Antonie, omdat ze hem in een 'split second' terugvoeren naar dierbare herinneringen en gevoelens, meer nog dan de aanblik van kunst. De melancholische cd die hij draait hoort bij een boek over zijn werk en is een hommage aan zijn moeder, Karina van Abbe. Ze is 14 jaar daarvoor overleden. Naarmate hij ouder wordt, gaat hij anders kijken. "Is dit nu mijn bestemming, schilderen? vraagt hij zich af. "Is dit nu later? Is dit waar ik van droomde? Ja, soms wel" vertelt hij open. "Mijn moeder kon heel mooi schilderen. In ons gezin zijn we altijd met kunst bezig geweest. We kwamen vaak bij Hugo Brouwer in 't Broek.

